

ORZECZENIE
GŁÓWNEJ KOMISJI ORZEKAJĄCEJ W SPRAWACH
O NARUSZENIE DYSCYPLINY FINANSÓW PUBLICZNYCH

Warszawa, dnia 21 lutego 2019 r.

Główna Komisja Orzekająca w Sprawach o Naruszenie Dyscypliny Finansów Publicznych
w składzie:

Przewodniczący: *Z-ca Przewodniczącego GKO:* **Wojciech Robaczyński**

Członkowie: *Członek GKO:* **Piotr Kaczorkiewicz**

Członek GKO: **Krzysztof Fijolek (spr.)**

Protokolant: **Dorota Machnicka**

przy udziale Zastępcy Głównego Rzecznika Dyscypliny Finansów Publicznych Anny Rotter, po rozpoznaniu, na rozprawie w dniu 21 lutego 2019 r., odwołania wniesionego przez Obrońcę Obwinionego (...) (zam. ul. (...)), pełniącego w okresie popełnienia naruszenia dyscypliny finansów publicznych funkcję Burmistrza Miasta (...), od orzeczenia Regionalnej Komisji Orzekającej w sprawach o naruszenie dyscypliny finansów publicznych przy Regionalnej Izbie Obrachunkowej w Gdańsku z dnia 28 września 2018 r., sygn. akt KO.0022-32-1-27/18, którym Regionalna Komisja Orzekająca uznała (...)winnym naruszenia dyscypliny finansów publicznych określonego art. 11 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 2004 r. o odpowiedzialności za naruszenie dyscypliny finansów publicznych (Dz. U. z 2018 r. poz. 1458 ze zm.), zwanej uondfp, polegającego na dokonaniu w dniu 3 lipca 2017 r. ze środków budżetu Miasta (...) wydatku w kwocie 10.184,00 zł tytułem zapłaty za udział 8 uczniów Liceum Ogólnokształcącego w (...) w kursie prawa jazdy (tj. wydatku, do którego poniesienia nie było podstaw prawnych), czym naruszono art. 44 ust. 2 i art. 216 ust. 2 ustawy o finansach publicznych w zw. z art. 6 ust. 1 i art. 7 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym;

Komisja Orzekająca I instancji wymierzyła Obwinionemu karę upomnienia oraz obciążyła obowiązkiem zwrotu kosztów postępowania na rzecz Skarbu Państwa w wysokości 316,18 zł;

orzeka:

- 1) na podstawie art. 147 ust. 1 pkt 2 uondfp, art. 78 ust. 1 pkt 1 i ust. 3 uondfp uchyła w całości zaskarżone orzeczenie i uniewinnia Pana (...) od zarzutu naruszenia dyscypliny finansów publicznych określonego w art. 11 ust. 1 uondfp,**
- 2) na podstawie art. 167 ust. 2 uondfp koszty postępowania ponosi Skarb Państwa.**

Pouczenie:

Orzeczenie niniejsze jest prawomocne w dniu jego wydania. Na niniejsze orzeczenie – w terminie 30 dni od dnia jego doręczenia – służy skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Skargę wnosi się za pośrednictwem Głównej Komisji Orzekającej.

Uzasadnienie

Główna Komisja Orzekająca w dniu 21 lutego 2019 r. rozpoznała odwołanie Tadeusza Tomczyka, pełnomocnika Obwinionego (...) od orzeczenia Regionalnej Komisji Orzekającej w sprawach o naruszenie dyscypliny finansów publicznych przy Regionalnej Izbie Obrachunkowej w Gdańsku.

Regionalna Komisja Orzekająca rozpoznała na rozprawie w dniu 22 listopada 2018 r. wniosek Rzecznika Dyscypliny Finansów Publicznych z dnia 4 września 2018 r. o ukaranie Pana (...) - pełniącego w czasie zarzucanego czynu funkcji Burmistrza Miasta (...) - za popełnienie naruszenia dyscypliny finansów publicznych polegającego na dokonaniu w dniu 3 lipca 2017 r. ze środków budżetu Miasta (...) wydatku w kwocie 10.184,00 zł tytułem zapłaty za udział 8 uczniów Liceum Ogólnokształcącego w (...) w kursie prawa jazdy (tj. wydatku, do którego poniesienia nie było podstaw prawnych), czym naruszono art. 44 ust. 2 i art. 216 ust. 2 ustawy o finansach publicznych w zw. z art. 6 ust. 1 i art. 7 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym, co wyczerpało znamiona naruszenia dyscypliny finansów publicznych określone w art. 11 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 2004 r. o odpowiedzialności za naruszenie dyscypliny finansów publicznych (tekst jedn. Dz. U. z 2018 r. poz. 1458 z późn. zm.) zwanej uondfp.

Regionalna Komisja Orzekająca potwierdziła zgromadzony stan faktyczny ustalony przez Rzecznika i uznała Pana (...) za odpowiedzialnego popełnienia zawinionego naruszenia

Sygn. akt BDF1.4800.96.2018

dyscypliny finansów publicznych i wymierzyła (...)karę upomnienia za naruszenie dyscypliny finansów publicznych.

Zebrany materiał dowodowy pozwolił Regionalnej Komisji Orzekającej na stwierdzenie następującego stanu faktycznego. W dniu 20 stycznia 2017 r. Miasto (...) reprezentowane przez Burmistrza - (...)zleciło przedsiębiorstwu (...) (...)przeprowadzenie kursu prawa jazdy kat. B dla 8 uczniów Liceum Ogólnokształcącego w (...)na łączną cenę 10.184,00 zł.

W dniu 26 czerwca 2017r. wykonawca sporządził protokół z wykonania przedmiotowego zlecenia, a w dniu 28 czerwca 2017r. doręczył do Urzędu Miejskiego w (...) fakturę nr 10/06/2017 z dnia 27 czerwca 2017r. za wykonanie usługi wystawioną na kwotę 10.184,00 zł.

Fakturę zapłacono ze środków Urzędu Miejskiego w (...) w dniu 3 lipca 2017 r. Wydatek zatwierdził do wypłaty (...)– Sekretarz Miasta (...).

Gmina (...) - jest jednostką sektora finansów publicznych. Przesądza o tym art. 9 pkt 2 ustawy o finansach publicznych, który stanowi, iż sektor finansów publicznych tworzą, między innymi, jednostki samorządu terytorialnego.

Regionalna Komisja Orzekająca ustaliła, że (...)pełniąc, w okresie popełnionego czynu, funkcję Burmistrza (...) jako kierownik jednostki sektora finansów publicznych – zgodnie z art. 4 ust. 1 pkt 2 uodfp, podlega odpowiedzialności za naruszenie dyscypliny finansów publicznych w przypadku popełnienia czynów stanowiących naruszenie dyscypliny finansów publicznych, wyspecyfikowanych w tej ustawie.

Komisja Orzekająca I instancji wyjaśniła, że przedstawione Obwinionemu zarzuty podlegają ocenie prawnej w odniesieniu do ustawy o finansach publicznych, ustawy o samorządzie gminnym oraz ustawy o systemie oświaty i ustawy Prawo oświatowe.

Zgodnie z art. 216 ust. 2 ustawy o finansach publicznych wydatki budżetu jednostki samorządu terytorialnego są przeznaczone na realizację zadań określonych w odrębnych przepisach, a w szczególności na:

- 1) zadania własne jednostek samorządu terytorialnego;
- 2) zadania z zakresu administracji rządowej i inne zadania zlecone ustawami jednostkom samorządu terytorialnego;

- 3) zadania przejęte przez jednostki samorządu terytorialnego do realizacji w drodze umowy lub porozumienia;
- 4) zadania realizowane wspólnie z innymi jednostkami samorządu terytorialnego;
- 5) pomoc rzeczową lub finansową dla innych jednostek samorządu terytorialnego, określoną odrębną uchwałą przez organ stanowiący jednostki samorządu terytorialnego;
- 6) programy finansowane z udziałem środków, o których mowa w art. 5 ust. 1 pkt 2 i 3 ustawy.

Zgodnie z art. 6 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym do zakresu działania gminy należą wszystkie sprawy publiczne o znaczeniu lokalnym, niezastrzeżone ustawami na rzecz innych podmiotów. Natomiast zgodnie z art. 7 ust. 1 ww. ustawy zaspokajanie zbiorowych potrzeb wspólnoty należy do zadań własnych gminy, w szczególności zaś zadania własne obejmują, m. in. sprawy edukacji publicznej (art. 7 ust. 1 pkt 8).

Jak wynika z powyższego ustawodawca nałożył na gminę obowiązek realizacji zadań z zakresu edukacji publicznej, a regulacje dotyczące tego zakresu zawarł, m. in. w ustawie z dnia 7 września 1991r. o systemie oświaty (tekst jedn.: Dz. U. z 2018 r. poz. 1457), ustawie z dnia 14 grudnia 2016 r. Prawo oświatowe (tekst jedn.: Dz. U. z 2018 r. poz. 996 z późn. zm.), czy ustawie z dnia 27 czerwca 1997r. o bibliotekach (tekst jedn.: Dz. U. z 2018 r. poz. 574).

Do zadań własnych gminy, stosownie do art. 8 ust. 15 ustawy Prawo oświatowe, należy zakładanie i prowadzenie publicznych przedszkoli, w tym z oddziałami integracyjnymi lub specjalnymi, przedszkoli integracyjnych i specjalnych oraz innych form wychowania przedszkolnego, o których mowa w art. 32 ust. 2 tej ustawy, szkół podstawowych, w tym integracyjnych oraz z oddziałami integracyjnymi lub specjalnymi, z wyjątkiem szkół podstawowych specjalnych, szkół artystycznych oraz szkół przy zakładach karnych, szkół w zakładach poprawczych i schroniskach dla nieletnich.

W zakresie możliwości udzielania pomocy materialnej uczniom przez jednostki samorządu terytorialnego stosowne regulacje zostały zawarte w Rozdziale 8a ustawy o systemie oświaty. W budżecie jednostki samorządu terytorialnego mogą być przeznaczone środki na pomoc materialną o charakterze socjalnym, tj. stypendium szkolne oraz zasiłek szkolny, jak również na pomoc materialną o charakterze motywacyjnym, tj. stypendium za wyniki w nauce lub za osiągnięcia sportowe.

Powyższe regulacje nie przewidują, jednakże możliwości ponoszenia przez gminę wydatków z tytułu udziału ucznia w kursach prawa jazdy.

Zgodnie z treścią art. 44 ust. 2 ustawy o finansach publicznych, jednostki sektora finansów publicznych dokonują wydatków zgodnie z przepisami dotyczącymi poszczególnych rodzajów wydatków.

Wobec powyższego w ocenie Regionalnej Komisji Orzekającej doszło w tym przypadku do naruszenia art. 44 ust. 2 i art. 216 ust. 2 ustawy o finansach publicznych w zw. z art. 6 ust. 1 i art. 7 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym. W konsekwencji zostały wyczerpane znamiona naruszenia dyscypliny finansów publicznych określone w art. 11 ust. 1 uonfdp, zgodnie z którym dokonanie wydatku ze środków publicznych z naruszeniem przepisów dotyczących dokonywania poszczególnych rodzajów wydatków stanowi naruszenie dyscypliny finansów publicznych.

W świetle opisanych okoliczności faktycznych Regionalna Komisja Orzekająca uznała, że odpowiedzialność za przedmiotowe naruszenie należy przypisać (...)– Burmistrzowi Miasta (...), który podpisując w dniu 20 stycznia 2017 r. zlecenie na przeprowadzenie kursu prawa jazdy, de facto podjął decyzję o dokonaniu w późniejszym terminie wydatku z tytułu zapłaty za przedmiotową usługę. Należy przy tym zauważyć, że w świetle orzecznictwa Głównej Komisji Orzekającej, dokonanie wydatku należy rozumieć jako podjęcie decyzji o przeznaczeniu środków na poniesienie konkretnego wydatku, a nie czynność techniczną związaną z realizacją tej decyzji, tj. z przekazaniem środków (zob. orzeczenie Głównej Komisji Orzekającej z dnia 26 października 2015 r., sygn. BDF1.4800.103.2015). Ponadto zgodnie z art. 53 ust. 1 ustawa o finansach publicznych Burmistrz Miasta (...) jako kierownik jednostki sektora finansów publicznych ponosi odpowiedzialność za całość gospodarki finansowej tej jednostki.

Regionalna Komisja Orzekająca poddała pod ocenę wyjaśnienia Obwinionego (...) na etapie postępowania wyjaśniającego, w których Obwiniony nie zgodził się z argumentacją Rzecznika, iż nie było podstaw prawnych do poniesienia powyższego wydatku, uzasadniając to tym, że zgodnie z art. 7 ust. 1 pkt 8 ustawy o samorządzie gminnym do zadań własnych gminy należy prowadzenie działalności edukacyjnej. Obwiniony podniósł, że w momencie w którym decydował się na poniesienie wydatku na kurs prawa jazdy miał na celu przede wszystkim zachęcenie młodzieży do kontynuowania nauki w (...) Liceum Ogólnokształcącym oraz uatrakcyjnienie nauki i poszerzenie oferty oświatowej, a przede

wszystkim wyposażenie uczniów w dodatkowe umiejętności, które są według Obwinionego bardzo potrzebne w dalszym życiu zawodowym. Ponadto podczas rozprawy Obwiniony stwierdził m.in., że to Rada Miasta „zleciła ten wydatek” na wniosek rodziców i szkoły. Obwiniony na rozprawie przyznał również w odpowiedzi na stwierdzenie Przewodniczącego Komisji Orzekającej I instancji, że kurs prawa jazdy dla uczniów nie mieści się w programie nauczania szkoły z uwagi na to, że nie jest to szkoła samochodowa, więc nie powinien być sfinansowany zarówno z budżetu szkoły ani urzędu.

Obrońca natomiast w trakcie rozprawy przed Regionalną Komisją Orzekającą stwierdził, że Burmistrz został zobligowany uchwałą Rady Miasta do dokonania tego wydatku, natomiast jeżeli chodzi o naruszenie przepisów (art. 7 ust. 1 pkt. 8) ustawy o samorządzie gminnym, to do zadań samorządu gminnego należy zorganizowanie cyklu zajęć edukacyjnych służących zdobyciu wiedzy, umiejętności w określonym zakresie. Obrońca stwierdził również, że uczestnictwo w tym kursie prawa jazdy miało na celu uzyskanie uprawnień i zaspokojenie własnej ciekawości oraz osobistych aspiracji kształcących się a kursy są jedną z form edukacji związanej z wychowaniem, wykształceniem człowieka we wszystkich jego fazach rozwojowych.

Regionalna Komisja Orzekająca uwzględniła również stopień szkodliwości dla ładu finansów publicznych popełnionego przez niego czynu. Komisja uznała, że Obwiniony miał doświadczenie zawodowe wystarczające na uznanie, że mógł uniknąć naruszenia dyscypliny finansów publicznych.

Zgodnie z art. 19 ust. 1 uodnfp, odpowiedzialność za naruszenie dyscypliny finansów publicznych ponosi osoba, która popełniła czyn naruszający dyscyplinę finansów publicznych określony przez ustawę obowiązującą w czasie jego popełnienia. Należy podkreślić, iż sprawstwo Obwinionego nie budzi wątpliwości Komisji. Komisja Orzekająca I instancji uznała także, że Obwiniony nie wykazał jak i nie przyjmował również w czasie rozprawy innej argumentacji co do popełnionego czynu. Nie ulega, bowiem wątpliwości, że to na Obwinionym, jako kierowniku jednostki sektora finansów publicznych ciążyły obowiązki z zakresu gospodarki finansowej. Komisja uznała, iż Obwiniony pełniąc funkcję kierownika, posiadał odpowiednią wiedzę i doświadczenie pozwalające na wykonywanie swoich obowiązków w granicach określonych przez prawo.

Rozważając kwestię kary za popełniony przez (...)czyn Komisja Orzekająca I instancji uznała, że adekwatna do przypisanego Obwinionemu naruszenia dyscypliny finansów jest

kara upomnienia. Analizując całokształt materiału dowodowego w zakresie zarzutu przypisanego (...) Komisja wzięła pod uwagę jego niekaralność i uznała, iż powyższe uzasadnia wymierzenie kary upomnienia, jako najłagodniejszej wymienionej w ustawie o odpowiedzialności za naruszeniu dyscypliny finansów publicznych.

Od powyższego orzeczenia zostało wniesione odwołanie przez Obrońcę Obwinionego, w którym podkreślał, iż zgodnie ustawą o samorządzie gminnym do zadań własnych gminy należy prowadzenie działalności edukacyjnej, co według Pełnomocnika Obwinionego, w ramach działalności edukacyjnej mieści się również prowadzenie kursów prawa jazdy dla wybitnie zdolnej młodzieży.

Ponadto zwrócił uwagę, że zgodnie z art. 44 ust.2 ustawy o finansach publicznych wydatek ten został poniesiony zgodnie z przepisami dotyczącymi poszczególnych rodzajów wydatków, a kwota w wysokości 10.184,00zł została zawarta w zatwierdzonym planie finansowym Gminy (...) prawomocną uchwałą Rady Miasta (...).

Wskazał także, że organ wykonawczy Gminy jakim jest Burmistrz związany jest uchwałami Rady Miasta, albowiem uchwała ta została skierowana do wykonania właśnie do Burmistrza.

Mając powyższe na uwadze w odwołaniu stwierdzono, że Obwiniony jako Burmistrz Miasta (...) nie dopuścił się naruszenia dyscypliny finansów publicznych.

Po przeprowadzeniu w dniu 21 lutego 2018 r. rozprawy, na podstawie zebranego materiału dowodowego ujętego w aktach sprawy, Główna Komisja Orzekająca stwierdza co następuje.

Stosownie do brzmienia art. 145 ust. 1 uondfp Główna Komisja Orzekająca rozpoznaje odwołanie na podstawie materiału dowodowego zebranego przez Komisję Orzekającą I instancji oraz dokumentów dołączonych do odwołania.

Główna Komisja Orzekająca zauważyła, że przepisy prawa materialnego, w szczególności art. 44 ust. 2 i art. 216 ust. 2 ustawy o finansach publicznych w zw. z art. 6 ust. 1 i art. 7 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym, pomiędzy datą popełnienia naruszenia, a datą orzekania przez Główną Komisją Orzekającą nie uległy zmianie. Nie uległy zmianie również przepisy

ustawy sankcjonującej a mianowicie ustawy o odpowiedzialności za naruszenie dyscypliny finansów publicznych w odniesieniu do art. 11 ust. 1 uodfp.

Główna Komisja Orzekająca potwierdza stan faktyczny ustalony przez Regionalną Komisję Orzekającą a mianowicie, Obwiniony pełniąc, w okresie popełnionego czynu, funkcję Burmistrza (...) jako kierownik jednostki sektora finansów publicznych – zgodnie z art. 4 ust. 1 pkt 2 uodfp, podlegał odpowiedzialności za naruszenie dyscypliny finansów publicznych w przypadku popełnienia czynów stanowiących naruszenie dyscypliny finansów publicznych, wyspecyfikowanych w tej ustawie.

Gmina (...) - jest jednostką sektora finansów publicznych. Przesądza o tym art. 9 pkt 2 ustawy o finansach publicznych, który stanowi, iż sektor finansów publicznych tworzą, między innymi, jednostki samorządu terytorialnego.

W dniu 20 stycznia 2017 r. Burmistrz Miasta (...) zlecił przeprowadzenie kursu prawa jazdy kat. B dla 8 uczniów Liceum Ogólnokształcącego w (...) za łączną cenę 10.184,00 zł.

Następnie w dniu 3 lipca 2017 r. zapłacono fakturę ze środków Urzędu Miejskiego w(...) za wykonaną usługę. Wydatek zatwierdził do wypłaty (...)– Sekretarz Miasta (...). W ocenie Głównej Komisji Orzekającej, dokonanie wydatku w dniu 3 lipca 2017r. ze środków budżetu Miasta (...) w kwocie 10.184,00 zł tytułem zapłaty za udział 8 uczniów Liceum Ogólnokształcącego w (...) w kursie prawa jazdy – mimo iż stanowiło wykonanie wcześniej zaciągniętego zobowiązania - stanowi naruszenie dyscypliny finansów publicznych polegające na dokonaniu wydatku, do którego poniesienia nie było podstaw prawnych, czym naruszono art. 44 ust. 2 i art. 216 ust. 2 ustawy o finansach publicznych w zw. z art. 6 ust. 1 i art. 7 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym, tym samym wypełniając znamiona naruszenia dyscypliny finansów publicznych określone art. 11 ust. 1 uodfp.

Główna Komisja Orzekająca nie przychyliła się do stanowiska reprezentowanego przez Obróncę Obwinionego w odwołaniu, że skoro kwotę w wysokości 10.184,00zł obejmował budżet Gminy (...), to jest zgodna z dyspozycją art. 44 ust. 2 ustawy o finansach publicznych, tj. że wydatek ten został poniesiony zgodnie z przepisami dotyczącymi poszczególnych rodzajów wydatków. Również realizacja planu finansowego Gminy (...) przez organ wykonawczy nie może ekskulpować dokonania wydatku z naruszeniem przepisów rangi ustawowej.

Według Głównej Komisji Orzekającej, nie ma wątpliwości, że upoważnienie do dokonywania określonego rodzaju wydatku wypływa z przepisów rangi ustawowej, co stanowi tytuł prawny do wydatkowania środków publicznych. Możliwość dokonania wydatków ze środków publicznych musi wynikać z istnienia zawartej w przepisach prawa materialnego podstawy prawnej do dokonania konkretnego wydatku. W tym przypadku takiej podstawy prawnej nie było z uwagi na to, że zgodnie z art. 6 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym do zakresu działania gminy należą wszystkie sprawy publiczne o znaczeniu lokalnym, niezastrzeżone ustawami na rzecz innych podmiotów. Natomiast zgodnie z art. 7 ust. 1 ww. ustawy zaspokajanie zbiorowych potrzeb wspólnoty należy do zadań własnych gminy, w szczególności zaś zadania własne obejmują, m. in. sprawy edukacji publicznej. W ramach zadania dot. spraw edukacji publicznej, nie sposób zaliczyć zapewnienia kursu prawa jazdy dla uczniów, ponieważ uzupełnienie oferty usług oferowanych przez szkołę musi mieć związek z realizowanym procesem dydaktyczno-wychowawczym. W ramach planu nauczania uczniów dla szkół publicznych nie przewidziano kursu prawa jazdy, chyba, że dotyczy to szkół o profilu samochodowym, gdzie kurs prawo jazdy stanowi element kształcenia, co w niniejszej sprawie nie miało miejsca.

Jak wynika z powyższego ustawodawca nałożył na gminę obowiązek realizacji zadań z zakresu edukacji publicznej, a regulacje dotyczące tego zakresu zawarł m. in. w ustawie z dnia 7 września 1991r. o systemie oświaty (tekst jedn.: Dz. U. z 2018 r. poz. 1457), ustawie z dnia 14 grudnia 2016r. Prawo oświatowe (tekst jedn.: Dz. U. z 2018 r. poz. 996 z późn. zm.), czy ustawie z dnia 27 czerwca 1997r. o bibliotekach (tekst jedn.: Dz. U. z 2018 r. poz. 574).

Natomiast do zadań własnych gminy, stosownie do art. 8 ust. 15 ustawy Prawo oświatowe, należy zakładanie i prowadzenie publicznych przedszkoli, w tym z oddziałami integracyjnymi lub specjalnymi, przedszkoli integracyjnych i specjalnych oraz innych form wychowania przedszkolnego, o których mowa w art. 32 ust. 2 tej ustawy, szkół podstawowych, w tym integracyjnych oraz z oddziałami integracyjnymi lub specjalnymi, z wyjątkiem szkół podstawowych specjalnych, szkół artystycznych oraz szkół przy zakładach karnych, szkół w zakładach poprawczych i schroniskach dla nieletnich.

Biorąc pod uwagę powyższe Główna Komisja Orzekająca nie znajduje podstawy do stwierdzenia, że istnieje podstawa w przywołanych przepisach prawa powszechnie obowiązującego dla dokonania wydatku na zakup kursu prawa jazdy dla uczniów.

Niemniej jednak Główna Komisja Orzekająca stwierdziła, że Regionalna Komisja Orzekająca w niewłaściwy sposób oceniła podmiotową stronę odpowiedzialności za zarzucany czyn. Komisja Orzekająca I instancji przyjęła, że odpowiedzialność za przedmiotowe naruszenie należy przypisać (...), ponieważ w dniu 20 stycznia 2017 r. podpisał zlecenie na przeprowadzenie kursu prawa jazdy, co w rozumieniu Regionalnej Komisji Orzekającej jest jednoznaczne z tym, że podjął decyzję o dokonaniu w późniejszym terminie wydatku z tytułu zapłaty za przedmiotową usługę.

W świetle ustalonego stanu faktycznego Główna Komisja Orzekająca stoi na stanowisku, że Obwiniony zaciągnął zobowiązanie w imieniu jednostki zlecając przedsiębiorstwu (...)przeprowadzenie kursu prawa jazdy kat. B dla 8 uczniów Liceum Ogólnokształcącego (...)za łączną cenę 10.184,00 zł.

Natomiast w omawianej sprawie osobą, która dokonała wydatku bez wątplenia był Sekretarz Miasta (...) co wprost wynika z zebranego materiału dowodowego, tj. faktury nr 10/06/2017 (karta 26 akt sprawy), z której wynika że wydatek z niej wynikający zatwierdził do wypłaty Sekretarza Miasta. Wskazać należy także na niekwestionowane wyjaśnienia Obwinionego z 6 czerwca 2018 r., z których wynika wprost, że wskazaną wyżej fakturę zatwierdził do wypłaty w ramach przysługujących mu uprawnień Sekretarz Miasta (...)l (karty 30 - 31 akt sprawy).

Dokonywanie wydatków środków publicznych jest czymś innym niż zaciąganie zobowiązań, co też penalizowane jest w zupełnie innym przepisie, tj. art. 15 uondfp. Obwinionemu nie postawiono jednak zarzutu popełnienia naruszenia dyscypliny finansów publicznych określonego w art. 15 ust. 1 uondfp, kwestia ta musiała zatem pozostać poza zakresem orzekania Głównej Komisji Orzekającej. Regionalna Komisja Orzekająca błędnie utożsamiała zaciągnięcie zobowiązania przez Burmistrza Miasta (...)z dokonaniem wydatku dokonany przez Sekretarza Miasta (...) i tym samym nie ma podstawy do uznania winy i wymierzenia kary Obwinionemu, z uwagi na to, że nie popełnił tego czynu, który był przedmiotem wniosku o ukaranie.

Biorąc pod uwagę zaistniałe powyżej okoliczności Główna Komisja Orzekająca uznała, że orzeczenie Regionalnej Komisji Orzekającej w Sprawach o naruszenie dyscypliny finansów publicznych przy Regionalnej Izbie Obrachunkowej w Krakowie nie może ostać się w obrocie prawnym i na podstawie art. 147 ust. 1 pkt 2 uondfp, art. 78 ust. 1 pkt 1 i ust. 3 uondfp uchyliła w całości zaskarżone orzeczenie i uniewinniła (...) od zarzutu naruszenia dyscypliny finansów publicznych określonego w art. 11 ust. 1 uondfp.